

## Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 ft.  
Félévre . . . . . 2 ft.  
Negyed évre . . . 1 ft.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felvételások ide intézendők.

## SZERKESZTŐSÉG

III. ker. 141. sz.

## SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

## Hirdetési árak:

3 hasábos petitorsórt  
egyszeri hirdetésnél 20  
kr., kétszerinél 15 kr.,  
háromszorinál 10 kr.  
számítatik.

„Nyilttér“  
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes  
beiktatásnál 30 kr.

Bérmegtelen leveleket  
nem fogadunk el.

## Hazai iparunk érdekében.

## III.

Ez alkalommal a tantervről.

A budapesti állami középiskolában követt tanterv két részre osztható; az egyik rész a közös tanulni valók, — a másik a szaktanulmányokról szól.

Mielőtt ezen két csoport tantárgyait külön-külön ismertetném, szükségesnek látom felvilágosításul a következőket előre bocsátani.

A közös tanulni valók alatt azon tantárgyak értendők, melyeknek bizonyos mértékben való tudása, bármily szakpályán megkívántatik s ezek tanításában az a fő cél, hogy a különböző középiskolákból és a gyakorlati életből az intézetbe lépett tanulók előismeretei, — melyek a különböző tanítási rendszereknél fogva különbözők és nem egyformán rendezettek sőt többé kevésbé hézagosságok is. — egyöntetűvé tessenek s kiegészíttenek oly módon, a mint azt ezen intézet céljához képest a későbbi alkalmazás kívánja.

Ezek tanításában is tehát nem annyira a tudományos alapon való tárgyalásra, mint inkább a gyakorlati élet követelményére van a főszerep fektetve, vagyis más szóval itt a cél nem a tudományos képzés, hanem a különböző szakosztályokhoz megkívántató általános és gyakorlati ismeretek megadása.

A szaktanulmányok körébe azon tantárgyak tartoznak; melyek a különféle iparágak egyes szakaira szükséges ismereteket foglalják magukban. A nagyszámú iparágak közül is csak azok vétettek fel a tantervbe, melyek jelenleg a hazában műveltetnek, és melyek a mi viszonyaink mellett sikerrel művelhetők.

A különféle iparágakhoz megkívántató ismeretek bizonyos szakcsoportokra vannak osztva. E szakcsoportok közül a tanuló szabad tetszése szerint választhat. Megkívánta ezen elkülönítést azon körülmény, hogy az egyes szakok csoportjai is már oly tömegét ölelik fel a tantárgyaknak, melyeknek elsajátítása az azon szakpályán haladó tanulók összes törekvésüket igénybe veszik.

A közös tanulni valókra az I-ső évben a legtöbb idő fordítottatik t. i. hetenként 30 óra, a II-dik évben már csak 16 óra, a III-dik évben pedig

már csak 10 óra. Ezen beosztásból látszik, hogy az általános elméleti ismeretek szerzése különösen az első évre szorítkozik, míg a következő években már fokozatosan a szaktanulmányok és műhelyi gyakorlatok foglalnak nagyobb részt a tanításban.

Az intézetben a tanfolyam három évre terjed, ezen három év alatt kell a közös tanulni valókat, a szaktanulmányokat és műhelyi gyakorlatokat teljesen bevégezni. Minden iskolai év két félévre van osztva.

E három évre a tanterv követező:

Első év. Első felében közös tanulni valók: 1.) nyelvtan hetenként 3 órán 2.) számtan 5 órán, 3.) mértan 4 órán. 4.) vegytan-ásványtan 3 órán. 5.) mértani rajz 7 órán. 6.) szabadkézi rajz 6 órán. 7.) mintázás 2 órán. Heti órák összes száma 30.

Második felében: 1.) nyelvtan 3 órán. 2.) számtan és algebra 4 órán. 3.) mértan 5 órán. 4.) Természettan 5 órán. 5.) követtan 2 órán. b.) mértani rajz 5 órán. 7.) szabadkézi rajz 4 órán. 8.) mintázás 2 órán. A heti órák összes száma 30, Ezenkívül rendkívüli tantárgyak a német, — francia, és angol nyelv. A szabad órákban vegy- és természettani kísérletek gyakorlása, és műhelyi gyakorlatok. Az első évben szaktanulmányok nincsenek.

A második év első felében tanulni valók: 1.) számtan és algebra 2 órán. 2.) mértan 3 órán. 3.) Természettan 5 órán. 4.) szabadkézi rajz 4 órán. 5. mintázás 2 órán. A közös órák száma hetenként 16.

Szaktanulmányok. A szaktanulmányok négy fő és több alcsoportra osztatnak.

I. Az építészeti szakcsoport. Ennek tantárgyai 1. Az építéstan és építés rajz 6 órán. 2. A műépítézet alaktana 8 órán. Távlatlan 2 órán. A szaktárgyak heti óra száma 16. Tehát a közös és szaktárgyak óraszámát együtt 32.

II. A gépészeti szakcsoport. Tantárgyai 1. műszaki mechanika 4 órán. 2. az egyszerűbb gépek ismertetése 2 órán. 3. ezek szerkesztési rajza 4 órán. 3. Gépiparműtan 4 órán. A szaktárgyak órái száma 16. Heti órák összes száma 32.

III. Vegyészeti szakcsoport. Tantárgyak. 1. Általános vegytan 5 órán. 2. vegyiparműtan laboratoriumi gyakorlatokkal 8 órán. 3. Leiró géptan

rajzolással 3 órán, szaktárgyak órái száma 16, heti órák összes száma 32.

IV. Fém, — fa — és szövetsipar csoport. Ez ismét három alcsoportra oszlik: u. m. fém — vasipar, faipar és szövetsipar. E három csoport tantárgyai: 1. műszaki mechanika 4 órán. 2. műszaki rajzolás 6 órán. Ezen közös tantárgyakon kívül van: a fém és vasiparnál: Magyarország fémkohászatának rövid áttekintése. A fém-vasipar nyersanyagainak ismertetése. A kovácsolt vas- és acél gyártmányok némely nemének előállítását hetenként 6 órán.

A faiparnál: a hazai különféle fanemek ismertetése. A fa előkészítése az ipari feldolgozásra. Az egyszerűbb faipari gyártmányok előállítását hetenként 6 órán.

A szövetsiparnál: ezen iparágban használt nyersanyagok ismertetése s azok előkészítése a fonáshoz hetenként 6 órán.

A három csoportnál a szaktárgyak óraszámát 16. Heti órák összes száma 32.

Második félévben. A közös tanulni valók ugyanazok mint az első félévben, azon különbséggel, hogy a mértan és természettan óra száma hetenként 1—1 órával megkevesebbítetvén, az így nyert heti 2 óra a különböző fűtési és szellőztetésrendszerekkel ismerkednek meg a tanulók.

A szaktanulmányok egyes csoportok szerint.

I. Az építészeti szakcsoportnál az első félévhez képest azon változás fordul elő, hogy a műépítézet alaktana és a távlatlan elhagyatván, e helyett a leiró géptan 3 órán, és az építési rajz 7 órán tanítottatik. A többi tantárgyak maradtak.

II. A gépészeti szakcsoportnál a műszaki mechanika elmarad, s az erre fordított 4 óra a szerkesztési rajzra fordítottatik, úgy hogy ezen tantárgyra a második félévben hetenként nem 4 — mint az első félévben, — hanem hetenként 8 óra fordítottatik.

III. A vegyészeti szakcsoportnál az általános vegytan elhagyatják. Vegyiparban a laboratoriumi gyakorlatoktól külön választatván a vegyiparbanra hetenként 6 óra, a laboratoriumi gyakorlatokra pedig 7 óra fordítottatik. A leiró géptan marad mint az első félévben volt.

IV. A fém, fa- és szövetsiparoknál a műszaki mechanika elmarad, s az erre előírt 4 óra a fém és faipari csoportoknál a leiró géptan (rajzolással

## „Szentés és Vidéke“ tárcája.

## Az akasztott ember kötele.

(Folytatás.)

Fejét az emberi hangok felé fordította s nagy meglepésére látta, hogy tőle néhány lépésnyire egy csomó marcsona kinézésű férfi — lehetett vagy tizenöt — heverész egy tűz mellett.

Néhányan közülök fegyveiket tisztogatták, mások rongyos ruháikat foltoztatták, ketten pedig egy szép kövér szarvast nyuztak, egy pedig éppen nyársat faragott, melyen a szarvas húst megsütendő volt.

Bár e férfiak mindnyájan vad, marcsona kinézésűek voltak s éppen nem valami bizalom gerjesztők, még is kimondhatlan öröm fogta el Burke szívét, mert látta, hogy európai származásúak, sőt a mint több ásót és csakányt látott náluk, mindjárt kitalálta, hogy ezek is aranyásók és éppen úgy Kaliforniába igyekeznek mint ő, csak hogy ezek okosabban tettek nála, mert hatalmasan felfegyvetkezve és csoportosan indultak utnak.

Erre öröme még nagyobb lett, gondolván hogy most már ezekkel bátorsággal utazhat odább, mert mihelyt a veszély elmúlt, előbbi fogadását tökéletesen elfejejtette.

Fel is akart mindjárt ugrani, s nagy örömben a cimborák üdvözlésére rohanni, de bizony nem olyan könnyen ment az mint ő gondolta, mert csak egy kissé tudott felemelkedni, azzal ismét vissza esett előbbi helyére. El volt gyengülve nagyon.

Észre vették azonban az aranyásók, hogy Burke

ajulásából magához tért, s egy pár kíváncsian mindjárt oda ment hozzá.

Meg is szólították:

No cimborá, hát felébredtél? Ki vagy, mi vagy? Hogy kerültél arra az átkozott vén fára, tán nagyon jó kedved volt s játszani máskáltál fel, azután ott akadál? Vagy tán felakartad magadat akasztani csak a módját nem tudtad? Hát akkor máskor ugy tegyél, hogy ne a derekadra kösd a kötelet, hanem a nyakadra, úgy egészségesebb lesz! Bizony jól jártál hogy éppen ide érteztünk, mert a keselyűk nagyon barátságosan környéztek már, s ha el nem riasztjuk őket pár lövéssel, azóta csak a csontod volna már meg. Na de igazán beszéld el hát sorsodat!

Burke aztán elbeszélte az aranyásóknak siralmas állapotát, mire az aranyásók is elmondták, hogy ők ennek a tónak a kedvéért, kitértek egy kissé utjokból s úgy akadtak rá a fára felakasztva, midőn a keselyűk már-már felemészteséhez fogtak.

Meg nem állhatta azonban Burke, hogy említést ne tegyen az akasztott ember köteléről, melyben ismét nagy lett birodalma, elgondolván, hogy ha ez a derekán nincs, egyszerűen agyon vágta volna az indián, ugyan azonban észre vévén azt, jött az az ördögi gondolata hogy felakassza, és éppen ez szolgált még is szabadulására.

A mint ezt kezdte Burke beszélni, azonnal mellette termett egy égő fekete szemű, rossz kinézésű ember, a ki eddig meg sem mozdulva, pipázva heverészett, s nagy érdeklődéssel kezdett a kötel felől tudakozódni. De a mellett oly gyanusan viselte magát s oly vágyó szemeket vetett a kötel felé, hogy Burke megbánta fecsegését, de hiába már késő volt.

Ettől fogva ez az arany ásó, ki különben egy ba-

honás spanyol volt, mindig Burke közelében tartózkodott s erővel barátságot akart vele kötni.

Midőn a szarvas hús megsült is, azonnal levágott egy nagy darabot belőle s nagy készséggel kiálta vele meg Burkét sőt a többi vizet is hozott neki, a kötel felől pedig nem szűnt meg kérdezősködni.

Nem tetszett e dolog egyáltalában Burkénak, s százszor megbánta fecsegését, mert látta hogy ez a spanyol is hisz a kötel bűvös erejében, s az is kilátott egész valójában, hogy bizony esetleg, egy ember nyakát éppen olyan könnyű szívvel képes volra elválni mint egy csirkéet.

Burkét a szarvas hús ismét erőböz juttatta, úgy hogy már járni is tudott, s szerencsére az aranyásók még másnap is ott maradtak a tó partján, miatt ő is annyira erősödött, hogy képesnek érezte magát velük utnak indulni.

Indulás előtt való éjszaka azonban történt vele a mi borzalommal töltötte el a szívét s még jobban megbánta vele mulkiori fecsegését.

Álmából ugyanis egyszerre valami halk nesz rezentette fel, s a mint felvetette szeméit rémülve látta, hogy a spanyol mellette áll, felébe hajlik, s ovatosan tapogatózik dereka körül a hova a kötel kötve volt, ugyan ekkor észrevette azt is, hogy egyik markában egy széles és hegyes kést szorougat, készen avval akár a kötelet akár ha a szükség úgy hozná magával a nyakát is elválni.

A vír meghűlt ereiben szeméit félig lehunyta s tettette mintha aludnék, mert attól félt hogy ha mozdul, a vad spanyol egy kés döfésével örökre elnémítja. Csendesesen viselte magát, gondolván, hogy inkább loppák el a kötelet, mint megöljék.

A spanyol pedig továbbis ovatosan tapogatta a kö-

egybekötve) tanulására, a szövetipar csoportoknál pedig a műszaki rajzolásra fordították. A többi tantárgyak maradtak úgy mint az első felévben. A tanítási órák összes száma minden csoportnál külön-külön 32.

### A fővárosi egyletek meghívása Szentesre.\*

Tagadhatlanul dicséretre méltó szándék vezette városunk azon polgárait, a kik f. hó 13-án elhatározták, hogy az ősszel meghívják az írók és művészek társaságát, a hírlapíró egyesületet, a mérnök egyletet és a magyar gazdák társaságát. A szándék dicséretes, azonban azon formában, a mint az tervbe vétetett, e sorok írójának szerény véleménye szerint, nem vehető ki. Ezért jól meg kell fontolni, mielőtt ezen ügyben az első elhatározó lépést megteszik, mert ha 9 meghívásával bármilyen okból is kudarcot vall a város közönsége, nevétség tárgyává lesz s azzal hosszú időre megközelíthetlenné válhat a cél, a melynek érdekében az ünnepélyt rendezik.

Mi ezen meghívások célja? Az, hogy az ország közvéleménye annyi bajban szenvedő városunk felé forduljon s így bajainak egy részétől okkal-móddal megszabadulhasson. Kezdek már városunkban is felismerni a nyilvánosság nagy hatalmát s belátják, hogy annak okos felhasználása lendíthet a közügyeken. Örülünk, hogy így van, mert pár év előtt még nem volt így; akkor még azt hitték a város intőző férfiai, hogy annál sikeresebben járhatnak el a város ügyeiben, mennél nagyobb titokzatsággal viszik maguk körül. Ennek az lett a vége, hogy a világ nem látta meg városunkat; nem vett tudomást rólunk még akkor sem, midőn a végveszélyben forogtunk, ott volt az 1875-ki nagy vízveszély. Kicsoda hallott akkor az országban kitudalmunkról? Senki sem a miénkről, sem a csongrádiakéről, pedig ott elpusztult néhány száz ház, de azért a hírlapok nem írtak ezen szerencsétlen eseményről többet két-három sornál. Jött az 1881 év, a midőn csak kis hija volt hogy városunk is Szeged sorsára nem került. Ekkor már hasábas táviratokat és tudósításokat hoztak a lapok a város veszedelméről; az egész ország figyelme felénk fordult, megértették azok is, a kik addig nem akarták panaszaikat meghallgatni, hogy rajtuk segíteniük kell. S a mint látjuk, segítve lett.

Csak tulságba nem kell esni; a mit pedig most szándékunk, az tulság. Az írók és művészek társasága kirándulást rendez, mi szertünek őket vendégeinkül üdvözölni s meghívjuk, hogy ejtsék utjukba Szenteset is. Eddig helyes. Meghívásunk azonban elkésett s nekünk le kell mondanunk a szerencséről, hogy az írók és művészek társaságát vendégünkül üdvözölhessük. De nem, a város nem akar ezen szerencséről lemondani s vendégül hívja a szóban forgó négy egyesületet. Ez már nem helyes. Nem pedig azért, mert a meghívottak valószínűleg azt fogják válaszolni: nagyon köszönjük a meghívást, de viszonyainknál fogva, legnagyobb sajnálatunkra, nem vagyunk azon szerencsés helyzetben, hogy a meghívásnak eleget tehesünk. Az ilyen visszautasításnak egy város közönsége sem teheti ki magát, mert abból országra szóló nevetés keletkezhet. Mielőtt a meghívót elküldnék, mindenestre puhaltóznai kellene, vajjon nem fogják-e azt visszautasítani. Ez nem történt meg s azért kár volt még most nyilvánosságra lépni a

\* Mint mult számunkban jeleztük, e figyelemre méltó cikket egy a fővárosban lakó s az ottani viszonyokkal ismerős hazánkba küldte be lapunk számára.

telet, de mivel az erősen csomóra volt kötve, sehogy sem látszott megelégedve lenni a dologgal. Már épen kényvel akarta a kötelet elmetezni, midőn a távolabb fekvő aranyások közt valami zaj támadt, többen felugráltak s kiáltottak, mire a spanyol megrettenvén néhány lépéssel hirtelen odább sompolygott és ott mintha semmi sem történt volna le feküdt.

A lármának tulajdonképen semmi oka sem volt, valószínű hogy valamelyik álmában kiáltotta el magát, s a többi veszedelmet sejtve azért ugrált fel. El is csendesedett ismét minden, de Burke kapván az alkalmat, felkelt s oda állt a tűz mellé, mely körül a legtöbb aranyás feküdt, és le sem mert többé feküdni.

Nem sokára azonban reggel lett, az aranyások felkeltek s miután a szarvas hushól még egy hatalmas lakomat csaptak, bucsút mondván a főnek, megidultak utjukra, volők együtt meuvén Burke is, kihez a spanyol még barátságosabb volt mint az előtt.

Vándorolt aztán a csapat sokáig nyugoti irányban a nélkül hogy valami nevezetesebb dolog történt volna velük. Egyszer láttak távolról néhány rabló indiánt lovagolni, de ezek látván az aranyások nagy számát s hogy felvaenak fegyverkezve; nem mertek támadni.

Midőn éjszaka valahol meghaltak Burkének nagy gondja volt rá, hogy mindég a tűz közelében feküdjék a hol legsűrűbben feküdték az aranyások, e mellett azonban oly éhben aludt mint a vadállat, s a legkisebb neszre mindjárt felebredt.

A mint közeledtek Kalifornia felé, egyre több aranyással találkoztak, kik kisebb nagyobb csapatokban igyekeztek Amerika minden részéből szerencséjüket keresni.

tervevel, a mely meg is hiúsulhat s ezen alakjában valószínűleg meg is fog hiúsulni.

A szóban forgó négy egyesület közül kettő: az írók és művészek társasága s a m. gazdák társasköre tisztán társaságok, az előbbi szórakozást nyújtani tagjainak, a kiknek egy része semmi viszonyban sem áll sem az irodalommal sem a művészetekkel, az utóbbi is ilyen nemű egylet, e mellett azonban kiegészítő szakosztálya a magyar országos gazdasági egyletnek. A mérnök egylet tudományos társaság, a mely évenként egyszer kirándulást rendez, t. i. akkor, midőn közgyűléseit a vidéken, egyszer itt, másszor ott, tartja. A hírlapírók egyesülete a magyar hírlapírodalom érdekeinek védelmére alakult s mint egylet nem rendez sem kirándulásokat, sem semmi mást. Az írók és művészek társasága is csak évenként egyszer szokott kirándulást rendezni, a kirándulásnak azonban semmi más célja nincs, mint a tagok szórakoztatása, mulattatása. Ezen négy egészen különböző elemekből alakult társaságot akarják vendégül hívni, holott már ezen egy ok, hogy a meghívandó társaság különböző elemekből áll, elég arra, hogy az egész kirándulás meghiúsuljon.

Magán ember bármiféle címen hívhat magának vendéget, egy város azonban nem teheti ezt; ha egy város vendégül akar látni országos egyleteket, a meghívóhoz mindenkéül címet kell: vagy emlékszóbor leleplezése vagy középület megnyitása vagy valami más. Eddig nem is fordult elő más eset. S íme, most mi azt mondjuk a nevezett egyleteket: jertek, nézzétek meg hazánk tájékat. Az egyletnek erre valószínűleg azt felelik, a mit fentebb említettünk. Az írók és művészek társaságának kirándulása az egylet jellegéhez képest magán természetű, csak azért fognak vele a lapok foglalkozni, mert Romániát is érinti s itt már közügygé válik a társaság magán ügye. Nem foglalkozniának a lapok a gazdakör, a mérnökegyelet kirándulásával sem, ha az pusztán kirándulás lenne, mert az országban nagyon kevés embert érdekel, hogyan mulat ez vagy az a társaság. S ezen nem segíthetnek sem a kirándulók, sem azok, a kik őket vendégekkül fogadják.

Hát mi minő címen akarjuk a nevezett egyleteket meghívni? „A Körös és Tisza mentén épülő óriási védőművek megtekintésére, gazdasági viszonyainknak, a magyar alföld szívében élő, eddig újszólóvá nem ismert egyik legmagyarabb város haladásai életképessége, cultur hajlamai, lakosságának hagyományos, ritka vendégszeretete megismerésére.“ Ez a meghívó címe. Ezel indokolt meghívásra azonban csak legfeljebb a mérnök egylet fogadtatna el meghívást, a többi nem, mert ugyanazon címen meghívhatnák azokat az ország minden városra. Országra szóló ünnepélyt nem rendezhet a város, azért jobb lesz lemondani ezen tervről, mint kudarcot vallani vele.

Az egész tervre az szolgáltatott alkalmat, a mit fentebb érintettünk: a város érzi bajait s a figyelmet fel akarja magára hívni. Ez a cél, bevallhatjuk őszintén, mert csak a magunk körében beszéljük meg a dolgot. Ezen elhoz pedig csak egy út vezet s ez az, hogy a lapok írjanak rólunk minél többet. A szeptemberre tervezett meghívás is csak egy érné el célját, ha a kirándulásra a lapok képviseltetők magukat. Ez pedig nem bizonyos, mert az őszi évad beálltával a lapok annyira el vannak más nemű teendőikkel foglalva, hogy ilyen kirándulásoknak alig szentelhetnének sok időt és tért.

A határozott kirándulás tehát valószínűleg meg fog hiúsulni, mert az egyletek nem fogadják el a meghívást, s ha elfogadják is, a lapok nem fognak velünk annyit foglalkozni, mint szeretnénk. Ezért azonban nem szükséges a tervet elejteni, csak módosítani kell. Szeptember május hónapban a hírlapíróknak egy kis csapata látogatta meg, a látogatás egészen magán jellegű volt, nem volt sem fogadtatás, sem ünnepi szónoklat. A kirándulók hatóság közegek által vezetve megnézték a várost, az építkezéseket ott, s azután ismét vissza utaztak Bpestre. A kirándulásról azok, akik abban részt vettek, tarcákat, cikkeket írtak, a mi nem vált Szeged kárára.

Hasonló kirándulást a nyári évad alatt Szentesre is lehet bármikor rendezni, mert hiszen Szentesnek annyi jó barátja van a hírlapírodalomban, hogy a kirándulásra minden laptól telnek egy résztvevő. Ez a kirándulás is magán jellegű lenne csak, megnéznék a várost, a töltéseket, beszélgetnének a város intőző férfiival, s aztán ép oly, csendesen, mint a hogy jöttek, visszautaznának. A kirándulók tudnák, mi a kötelességük, írának rólunk s ezzel mi is elérnők célunkat. Fontolják meg az illetők, a kik a nagy kirándulást akarják rendezni, az ügyet komolyan, és igazat fognak adni e sorok írójának, a ki a városnak csak javát akarja. Ha így találják, hogy igazunk van, akkor elejtik a nagy kirándulás ügyét s lépéseket fognak tenni arra nézve, hogy ezen magán természetű kirándulás létre jöjjön.

### Világfolyása.

Egyiptom, emez a természettől gazdagon megáldott tartomány, ez idő szerint a leghajmeresztőbb események színhelye. Azzá tette pedig a szenteskedő angolok kapzsi, igazságtalan támadása. Először haszontalan ok miatt bele kötött Egyiptomba, s

miután az nem ijedt meg tőle, összeagynta, porrá égette legzebb, leggazdagabb városai egyikét, ezer meg ezer ártatlannak okozván halálát. Sőt midőn már a város be volt is véve, még akkor sem szüntette meg oklatan kegyetlenkedéseit, lövetett, gyilkoltatott, a legkisebb ok miatt!

Ki csodálná aztán, ha a vérig üldözött egyiptomi nép, látván ez igazságtalanságot, vérig felláborodott, és a kegyetlenségre hasonló kegyetlenség-felel? Ammival is inkább, mert azt hiszi, hogy az angol vallását is meg akarja semmisíteni.

Természetesen a nép nem tudván különböztesetni, minden ellen dühöng, s mindent öl, vág pusztít a mi csak keresztény, mivel hogy az angol is keresztény.

Borzasztó hírek érkeznek minden felől Egyiptom belsejéből az ott folyó mészárlások és kegyetlenkedések felől. Némely helyen a keresztényeket mindet kiirtották, másutt pedig csak hajszálon függ s minden pillanatban fenyegetve van életük.

Igy p. Tantában, valamennyi keresztény, borzasztó kínzások közt leöltetett, s pedig előbb az áldozatok karához köttettek, s ott szemök láttára becselentezték meg nőiket, leányaikat. Végül ráadásul a zsidók is egytől egyig levágtattak.

Es ilyesmi történet számtalan más helyen, ezután pedig történni fog még több helyen, mert a lázongás és gyűlölet a keresztények ellen ropant mértékben terjedni kezd nem csak Egyiptomban, hanem valamennyi mohamedán tartományban, melyeket igazító papok és emissariusok járnak be, hirdetvén a keresztények ellen a szent háborút.

Sereglének is a harcragyó mohamedánok a föld minden részéről Arabi basa zászlója alá, ki nek serege 8 ezerről, már is 50 ezerre szaporodott.

Az angolok meg is vannak akadva, erre nem számítottak, azt gondolták, hogy csak egyet kell löniök s szét szalad egész Egyiptom. De biz az nem úgy lett. A mi még nagyobb baj meg az, hogy a többi európai hatalomnak óldzik a bocsakora, egyik sem akar bele harapni. Konferenciáznai, arra szer valamennyi, de a harcba vegyülni egyiknek sincs valami nagy kedve. Így a miénk, a német, a muszka, mintha nem is volnának úgy hallgatniak, az olasz nem különben, a francia fegyverkezik ugyan, de kijelentette, hogy ő csupán csak a suzi csatornát fogja a szétrombolás ellen védelmezni.

Igy állván a dolgok az angol voltaképen magára maradt, s nem lehetetlen hogy érzékény csapásokat fog szenvedni. Ammival is inkább, mint-hogy gyorsan kell támadnia, mielőtt seregei nagyobb része megérkezhetnének, mert Arabi basa elvágatta az ivóvizvezető csatornákat és a sereg már is szükségét szenved viz dolgában.

Apróbb csatározások voltak is már, melyekből annyi tűnt ki, hogy az egyiptomiak igen bátran harcolnak ugyan, de igen rosszul lönek.

Az oláhok ugy látszik kezdenek, legulább részben eszökre térni. Eddig megölték volna a magyart egy kanál vízbe, pedig egy kis józan észszel is beláthatnák volna, hogy a mint a magyar állam megszűnnék létezni, a másik percben az ő vég órájuk is ütött, mert a muszka menten elhelyné őket. Végre ugy tetszik, hogy kezdik már belátni eddigi balgaságukat s béke jobbot kívánnak nyújtani a magyarnak. Legulább most, hogy a Magyar írók és művészek kirándulást tettek az al Dunára, az oláh városokban is igen szívesen fogadtattak, s csak ugy zuggott a sok dikió a magyar-oláh szövetségre. Most legujabban pedig az a hír, hogy az oláh király nem sokára meg akarja uralkodónkat látogatni, még pedig nem Bécsben, hanem Budapesten.

Az eszlári gyilkosságot illetőleg, melyről több izhen adtunk tudósítást, most csak annyit említhetünk hogy a vizsgálatok végükhöz közelednek, s nem, sokára meg tudjuk az igazságot.

### A tarlórépáról.

E lapok 24-ik számában Schedel Oszkár ur értekezis s melegen ajánlja a tarlórépa termesztést Szentesen s illetve a vidéken.

Már hiszen az nem tudom meghatározni földtanilag, hogy milyen különbség van a szentesi és csongrádi földtalajok között, de hogy én ezelőtt pár évtizeddel megkísérlém e hasznos növényt meghonosítani Csongrádon az tény, de ez nem sikerült, bár több évben kísérlem is azt meg.

Pár évtized előtt Nagyváradról tettem át lakásom Csongrádra, miután Nagyváradon az ott ugy nevezett svábrépa termelés igen sikerült, tehát itt is óhajtottam termelni.

Elmondom termelés módját: Haszonbérletem Nagyváradtól közel négy hold földet, bevettem tengerivel — illetve kukoricával, eze szót bevettem, szándékosan használok, minthogy Nagyvárad vidéken nem ültetik kapával vagy lábsarokkal sorban a kukoricát, hanem mint a buzát, ugy vetik el tiz itczét szimtya egy holdra, melyből öt itczét a tarlóra

közvetlen a szántás előtt, öt ítezt pedig a fölshántott földbe, mely szántás elboronáltatik, az osztán a kapáló bölcsességéhez tartozik, hogy melyik szalát hagyja meg, s melyiket vágja ki. (Folyt. köv.)

### Szentesi hírek és közlemények.

— **Vasút ügyünk** ismét akadályba ütközött mennyiben az építési vállalkozó azon határozott kiállítását, mely szerint a kormánytól kinyerendő építési engedély okmányban az ő neve is felmentve legyen, az érdekeltég nem hajlandó teljesíteni.

— **Távirda ügy.** Emelítettük a mult alkalommal, hogy helybeli kereskedők, a város tanácsa közvetítésével, az itteni távirda szolgálatot egész nappalivá kérelmezték át változtatni, mivel eddig csupán a szokott hivatalos órákhoz volt köve, hogy valaki táviratot feladhasson vagy átvehessen. — A kereskedők ezen kérvényét a tanács pártolólág terjesztette fel a mult szombaton s ma már megérkezett a rendelet, mely szerint a szentesi távirda állomáson, a teljes nappali szolgálat rendeltetett el. Azon bölcs férfi, ki a városi közgyűlésen, a távirda felépítés költségei megszavazásánál azzal érvelt hogy t. i. „a távirda luxus cikk” ma már meggyőződve lehet arról, mikép a távirda használata napi szükség, mert ha az nem volna, akkor nem kérelmezett volna a teljes napi szolgálat.

— **Színház.** A lefolyt hét színházlátogató közönségünkre nézve ünnepet képezett. Dömjén Rózsa kisasszony vendég szerepére töltötte be a változatosan egybeállított repertoirt. Ő jött, — láttuk, és — meghódított. Kellemteljes, szép színpadi jelenség; — egyszerű megjelenése a színpadon, megnyeri rokonszenyűnkét — lekötíti figyelmünket; zengzetes lány hangja, játéka elragad. Már is művészi színvonalon álló játékát mely érzés, alapos felfogás, finom árnyékolás, gondos tanulmány, biztos alakítás s a legapróbb részletekre is kiterjedő figyelem jellemzi, s a legkülönbébb szerepekben bebizonyította mikép a bevezetett művésznök minden tulajdonai s képzettségével rendelkezik. De szereplésének leginkább kiemelkedő fenyőpontját mégis „Julia”-ja kezezi. Itt készséggel tesszik le kritikai tollunkat, hogy egyszerű referensként csatlakozunk a fellekesült néző közönséghez, és vegyülünk a viharosult tapsokat előidézők közzé. A kisasszony ma lép fel utoljára — „Dobó Katica”-ban, s bár ő el megy, kedves emléke sokáig megmarad közöttünk. Romeo és Julia-ban Lubinszki Ödön, szép reményekre jogosító tehetséges színészként mutatta be magát, ki méltán megérdemelte a neki is bőségesen kijutott tapsokat. Szerdán Ferenci és neje ujonszerződött tagok fölépítve a „Sürga csikó” adatot, a csekély számú közönség rokonszenyven és gyakori tapsokkal fogadta az új népszínmű énekes nőt, ki ügyesen mozog, eleven játék és nem nagy tetjedelmű, de kedves hanggal bír, melyen a rezegés némi nyoma érzékelhető, ami ugyan az első fellépés okozta elfogultságnak is lehet következménye, — míg férjében jó erőt nyert a társulat; Váradi mint mindig, — szépen, hűv és bensőséggel énekel, — érces csengő bariton hangjával kellemes élvezetet nyújtott; Szegedi pusztai bír szerepét helyesen oldotta meg, a többi szereplők: Lubinszky, Ferenci, Pap Laura és Megyeri vetelkedve igyekeztek kitűnő, összevágó előadásokat bemutatni. „Báró és bankár” alatt a közönséget tűz, láng és lelkesedés hatotta át, — míg a „Szikra” alatt nem volt benne szikra . . . i.

— **Tűz volt** kedden délen özv. Kiss Miklósné házában, mely azonban dacára a roppant száraz és meleg időnek, s hogy közelében sok épület volt — nem sokára elfojtatott a derék tüzoltó polgárok által.

— **A Szentesi postahivatalnak** kincstári kezelés alá vétele szándékoltatván, — mindazok, kiknek ezen hivatal befogadására a piac közelében alkalmas házuk van, a lakrészeknek mérnöki rajzzal leendő kitűntetése mellett a tanács-terembeni jelentkezésre felhívataknak.

— **Özv. Kann Ignácné** asszony, szül. Majthény Matild, e hó 18-án elhunyt 80 éves korában,

— **Mult számunkban** emelítettük, hogy a Tiszaparton, Mindszent alatt egy óriási ós állat fogat találtak, most már biztosan írhatjuk róla, hogy e fog mastodon fog és épen 7 fontot nyom.

— **Zenta város pályázat**ot hirdetett egy új város-ház és egy bérház tervezetére, s mindkettőt Makai Endre, a mi megyeházunk jeles tervezője nyerte meg.

— **Farkas János,** a 2-ik zenekar tagja a héten a Tiszába ugrott. Okul ennek azt adják, hogy Farkasnak valami támadt az ujján, minőlfogva képtelen lett volna művészetét tovább folytatni. Ez keserítette el annyira szegényt, hogy elkatározzon ta öngyilkossággal véget vetni életének. Először a Kurcába ugrott, de onnan kihúzták, s ezután a kompon át ment a csongrádi oldalra s onnan ugrott be a Tiszába.

— **A roncsoló török** ismét fellépett városunk területén, e hét folytán is Sarkadi N. Ferenc polgártársunk 4 éves kedves leánykája Erzsike esett ez ádáz betegségnek áldozatul.

— **A helybeli illetőségű** egyetemi és akadémiai polgárok aug. hó 12 én tud a kurcán nyári tánevigalmat rendeznek, melynek felügyelmét a derék ifjuság fele részben a jótékony nőegylet, — fele részben pedig az ifjusági iskolai könyvtár javára ajánlotta fel. Az egyetemi ifjuságnak mult évben rendezett hason nemű bálja, bár akkor a rendezőségnek a kezdet nehezségein kivül más akadályokkal is kellett küzdenie, köztudomás szerint kitűnően sikerült s a jelen volt közönségnek, különösen a táncolni vágyó fiataloknak ma is élénken emlékeztetében van. Az ügy elén állók személyisége, e téren való tapasztaltsága teljes bizosíték arra nézve, hogy a t. közönség egy kellemes és minden tekintetben kiválóan ígérkező mulatságnak néz ebebe. Mellegen ajánljuk azért közönségünk szives figyelmébe intelligens ifjank eme nemess vállalkozását s legőszintebben kívánjuk hozzá a jó sikert.

— **Választás** a városnál úresedésben lévő kiadoi és iraki állások betöltése iránt nagyban folynak a kereskedések. Minden pályázó igyekszik a képviselők többségét megnyerni. Ertesztésük szerint a kiadósságra Bánóci Lajos, szentesi takarekpénztári volt váltó kiállító és könyvezető segéd; Csűs János, helyettes irnok; Farkas Ödön helyettes kiadó és Tóth Mihály, volt járásbírósi iktató folyamodnak, míg az irnokiságot Koronány Lajos, Szürszabó Nagy Mátyás, Szabó Zsigmond és Borislavszki József versenyeznek. A jövő hó elején tartandó közgyűlés fogja megmutatni. — Ki a vivát!

— **Merénylet** a sajtó szabadság ellen — Szentesen. Csötörtökön a Kovács Pál „Hírlap”-ja nem jelent meg a rendes időben. Már eberségre a kakkal versenyző toronyóraink a delet is elharangozták, a megye házat építő morva atyafiak üdítő déli álomnak adák fáradt tagjaikat, utat kaparó szelid túlközeink kenyerezni a hávorsre vonátak, — és a becses „Hírlap” még sincs schol! Sem híre, sem lamva. Nyomait a legjobb szaglász vizsla, a legfinomabb mikroskop fel nem fedezheti. Mi ez? Mi történt? Valamely ádáz merénylet bunkója miatt szenvedett volna ki, — keleti határainkon dühöngő vész s prété el, — avagy 2 havi kinlódás után természetesen uton, a mily lármában e világra jöve ép oly csesuden el — behalálózok? Igen de akkor mi lesz a vármegyéből, a városból? a polgármester ur hová lesz, ha nincs a ki bölcs tanácsaival istápolja? hogy fogja ki-ki tudni hogy mi a kötelessége? valamire való közgyűlés hogy lesz tartható? hogy folyik le a Kurca vize? ki tart rendet színházban és másutt? És legfőképpen ki vigyáz majd a bomladozó köz és nem köz erkölcsökre? Mi lesz belőlünk polgártársak! Hiszen város, vármegye, közerkölcs, mindenféle, — menten összedől ha Pál nem (rug-)kapálja a tövét! — Azonban csendesedjenek sziveink aggodalmai. Ime a mint a morvák fel tápászakodnak, a „Hírlap” is egyszer csak megjelen, — szembetűnőleg megcsappanva ugyan, de mégis csak előkerül. — Hát nem sepré biz azt el semmi vész, mindössze is némi csekély, idült hitelhiány — kört resbesgetnek, mely miá a „Hírlap” egy fél napi sötét fogságot szenvedett, midőn valamely irgalmas szív kivéve, kiváltá a a nehéz fogságból. „Hova jutunk még!” Borzasztó! repülne, fellegek felé szállna a merész szellem, zugna a sok „laptársunk”, „magatartás”, „de engedelmet kérünk”, — „kalapot emelünk” többes számmal is többes számban, simel silány anyagi érdek koloncot köt a láng szellem nyakába! Oh ember, óh anyagi ember. És még te díceskzel a te XIX-ik századod felvilágosodottságával, midőn a szent sajtószabadság ily borzasztó módon fojtogattatik! Skandál!

— **KIVONAT** a szentes város híresztelő könyvéből: Erdődi Antalnak a mentő,át melletti színmalma eladó, vagy haszonbérbe — esetleg molnár részre is kiadó; és a Derekegyház oldali színmalma szinte eladó. — Tamás Sándor IV. t. 21 sz. a. lakosnak két segélyegyleti részvénye eladó. — Farkas Antal szürszabó mesternek kistőkei 26 hold földje kedvező feltételek mellett eladó. — Varga Imrénének I. t. 21 sz. a. egy szoró és tisztító rostálya van használatra kiadó. — Lakos Imre III. t. 103 sz. házában, egy kovács műhely haszonbérbe kiadó. — Soós Józsefnek I. t. 755 sz. háza eladó. — Földvári Nagy Sándor II. t. 272 sz. a. lakosnak egy első oszt. napnyomási földje eladó.

— **Gazdasági és üzleti értesítés.** Szentes július 28. Az aratás a legkedvezőbb időjárás mellett végződött el, de sőt a cséplés nyomtatás és hasonló idő mellett kezdett meg, dacára a mezei munkára annyira kedvező időnek, még is azon két hét óta tartó rekkenő hőség oly nyomasztólag hatott minden élő lényre, hogy az idő megváltozását mindenki ohajította, mely a csakugyan beköszöntő szép csendes eső által valóban kellemesen teljesült is, mindenestire jótékony hatással fog lenni különösen kukorica ültetvényeinkre szőlős kertjeinkre és mindenféle apró veteményeinkre, mezőinkre. A gabna üzletben a hét folytán megdöbentő ár csökkenést lehetett tapasztalni, míg a mult héten a szép piros búza elkelt piacunkon 9 frt. 50 kr. 10 frt-ig ma már 8 50 8 80 nál többet nem akarnak adni kereskedőnk, mely valóban szomorítólag hat gazda közönségünkre, hogy 20—30 év alatt alig nyer egyszer egy jó termést és ily szép minőségű búzát, s azt is a szátság ily olcsó árak mellett vizsi el fölle. Búza árak: 81—82 kilos búza piros 8 80 kr. 79—80 kilos 8 50—8 60 árpa kevés hozati a piacra ára 4 frt. 60 kr. kukorica 7 frt. 40 kr. hektoliterrel köhle. Összehasonlítással adjuk a Budapesti gabnatozsdei árakat: Buza ára a hét elején tiszavidéki 11 frt. 20 kr. jelenleg 10 frt. 40 kr. 1005 m.mázsa három havú időre.

### Hírek a szomszédságból.

— **K.-sz. mártoni levelezőnk írja:** Mulatságaink lefolyvát, 35 Reaumur fok hőségben lássunk egy kis száraz elmélkedést. Hölgyeink 2 tábora oszolva szítják az egyenetlenkedés mindent letarló tüzet. Egyik pártan a nőegylet tagjai sorakoztak, míg annak alakulásával, vezérgyőzeivel megbarátkozni nem tudók az „elégedetlenek” tábort képezik. A harci villongás a nőegylet alakulásakor tört ki és foly jobb ügylöz méltó szívós kitartás és nem lohadó hevet. Már már hegedni kezdő sebeket akarunk újra felszaggatni? Nem! A mégmost is sajgó fájdalomak célunk enyhíteni. A múltévek gyakorta eloven, nagyon is érzékeny részeket kell érinteni, hogy a káros tagokat eltávolítsa, s a betegnek nyújtott gyógyszer keberű szok lenni, — társalmi életünk pedig nagyon beteg, annak nemes részein a széthúzás, a pártoskodás sebei tátonganak. E betegség veszélyes, a beteg nem akar gyógyulni, — holott meg van a gyógyulás legfőbb kelléke: az elétről. Mindkét párt igyekszik a kinos betegség fájdalmit enyhíteni, de egyik sem ragadja meg a gyógyulás legbiztosabb eszközét — a kibekülést. Mindkettő a társiaság ölen keres üdülést, mindkettő egy célra tör, egy eszméért küzd, — a választott uton azonban célját soha el nem éri. Ecsaki és déli sarkpont, két egymemű delezesség. Mindkét párt törekszik társadalmi életünket fejleszteini, annak meglazut szálait szorosabbra fűgni, mindkettő jó irányban halad, de utaik a célpontnál elágazók. Az elégedetlenek pártja a magán életet, a családius kört választá cselekvési színlhelyül s e téren meglepő eredményeket mutat fel. E renge arany kalászsál ékes alföldi rónáságon aíg van város, hol a régi patriarchális ünnepe és vasárnap üsszejövetelek jobban divának, mint nálunk; e párt leányerge majd egyik, majd másik háznál gyűl egybe, hogy társasjáték, dal, zene és táncban keresse és találja fel szelid örömeit. Hogy a fatu legénysége szinten ott van, mondani felesleges, — a fényt önként követi az árny. A nőegylet ellenben a nyilvánosság terén működik; rendez tánevigalmakat, közvacsorákat és nyári mulatságokat, hogy egyrészt olcsó és kellemes szórakozást nyújtva közvetítse a jótékonyosság oltárára való áldozat másrészt a társadalom külön osztályait összehozza, a fent állott válasz falakat ledönte és az ellentéteket kiegyenlitsse. Itt kalapot emelünk nőegyletünk vezér egyénéielőtől Mindnyájan tudjuk, mindnyájan érezzük a lidérc nyomást, mely megzsbibasztja közzjóra munkálkodó karjainkat, lelohasszja lelkesedésünket, cselekvési vágyainkat, s a minden törekvést zátonyra juttató közöny jéghideg kérgéllet vonja be sziveinket — a pártoskodást, a visszavonást, a nálunk kitalált, specialitásunkat képező „kontra”. Sajátságosan különös társadalmi viszonyaink közepette fölöttébb nagy szerepet játszik e szó „kontra”. Alig szülemlik meg egy gondolat, alig határozza” el a casino egy társas estély rendezését, alig lett megállapítva egy nőegyleti bál tartása — azonnal előllt a „kontra.” E szó nálunk bent van a levegőben, ez áll minden vállalkozás elé lángpalossu chérubként, ez függ mind emkőzjóra törő eszme fölött Damokles — kardjaként, — még a világ legőszetartóbb népfaja a zsidóság sem bírta magát alóla emancipálni és a tavaszi „pürim”-kor rendezett „zsidó bál”-al szemben is ott láttuk a „kontra-zsidó bál”-at. Csak azért is! Ez egyenetlenkedés öl meg minden szép gondolatot, ez bontja meg működésünket, ez kárhoztat az édes semmit-tevés különben felette kényelmes szerepére. Vajjon ki érzi, mi szenvedti ennek káros hatását, romboló munkáját?! Nemesak az egyesek, de leginkább a közzjő, a társadalom, a város anyagi és szellemi felvirágzása, az éhség, — nyomor és szenvedéssel küzdök csoportja. Nem jól van ez így hölgyeim! Itt csak egy mentő-eszköz lehet beteg társadalmunkat helyreállítani, a szenvedők könyeit felszárítani, gyógyító balzsamot csepegtetni a fájó részekre. E mentő eszköz: az egyéni hűség, a sérte tumbitio, az önértet tühajtása és félreértések ütötte sebekre a feledés minél sürbűb fátylának borítása, az önelgyőzés, a mellékes tekintetek és kiesinyes érdekek fölémelkedés és a testvéries kibekülés. Csak akarni kell, — erős akarnt nem ismer akadályt. Csak a kezdet nehéz, s az első lépés után önként jó a többi. Sikerülni kell! Ceque la femme veut Dieu le veue! A kezdeményezés, a vizsály magva a nőegyletet illeti; az első lépés megtétele nemesak magasztos hivatása, de erkölcsi kötelessége is. Igen is hölgyeim ott a nőegyletben! Ragadják kezökbe a béke fehér lobogóját, lengessék azt magasan, — az e jel az, melyben győznek, s a győzelem nagy és dicső leend, mert nyomában az egyetértés, összatartás, a közzjóra együttes törekvés ékes virágai fakadnak, olajjaggal közeledjenek az ellen tábórához, melynek értelmi magas fejlettsége és szivnemesége biztosítanak, hogy a nyújtott jobb készséggel, örömmel fogadtatik, testvéries öleléssel viszonyoztatik, — és a két párt ölelkezése felett a béke angyala terjeszti ki áldást hntő szárnyait. Csak ez uton felé lehetnek meg a címükben foglalt feleséges jeltő: a „jótékony”-hoz kötött várokozásnak, csak összetett erőkké, vállvetve lehet mindentűt megjelen.

letniök, hol a szenvedők fájdalom sajtolta könnyűi és erdő főhásza kiáltanak segélyért. Minden más mód, törekvés és igyekezet a társasság fejlesztésére, az erkölcsi érzék ápolására, a közjó előmozdítására sikertelen marad a társadalomban az önök együttes közrehatása az önök mindent szeretettel érinteni, körülvenni tudó bánás módja s finom tapintata nélkül, mert a férfiak a társadalom egét, de önök annak szívet képezik, — míg egyesült közreműködés és kölcsönös támogatás a női kezekben csodákat mivel, s a nők teremő erejének munkája az marad, mi a jótékonyág érzete a női kelben — örök.

— *Nem háltak ki a szegedi boszorkányok*, — írja a szegedi napló. Kis András és felesége alsótanyai lakosok a napokban megjelentek a kapitány előtt, azt a rémes titkot adván ott elő, hogy — az alsó tanyákon évek óta egy boszorkányos család lakik, mely az ördögökkel cimborálva irtalmatlanul folytatja gonosz mesterségét. Kik azok? Hát Ábrahám Máttyásék, akik őket is annyira megrontották, hogy ha a törvény el nem tiltja őket, hát kénytelenek más vidékre menni. És sirva panasolta az asszony, hogy három szegény árnyját babonázott el a tavasz elején a Miska cigányné, a kit a „boszorkányszomszéd” küldött a házához. Ugy történt, hogy a ravasz cigányasszony, ki „egy szintén dolgozik” az Ábrahámékéval, „egy szítán dolgozik” az Ábrahámékkal, egy délután a babonás házból egyenesen tanyájára jött, hova 15 esztendő óta nem tette be cigányasszony a lábát. A cigányasszony vizet kért, adtak neki, mert nem sejtették még se, hogy megfontásukra használja. Háromszor ivott a babonás asszony és a köcsög vizet három felé öntötte aztán nevetve elszaladt a tanyáról. Kisné nem bírta folytatni a babonás históriát a sirástól, de folytatta a gazda azzal, hogy aztán egy hét alatt három legszebb gyereke oda lett, s ha hamarjába egy szegedi javasasszony a babonát el nem imádkozza, hát a másik három gyereke is elhal azóta. Ugy babonázták el az ártatlanokat, mert azok az Ábrahámék olyan boszorkányok, hogy a kezők érintésére is elpusztul ténen vagy ló. Mintahogy meg is történt. Két szőjük döglött el egymásután s az egyik tej helyet vért adott, mert, mint rájötték, Ábrahám Máttyás egyszer már megfejte, az egész környék retteg a boszorkányos néptől s a kis kanász, ki a panaszosokkal szintén megjelent, azt állította, hogy az öreg Ábrahám többször ígerte már neki is, hogy elpusztítja, mint a többiüket. Ilyen s ezekhez hasonló panaszokat emeltek a vak hittel megvert tanyaiak szomszédjuk ellen, ki az idézésre meg jelent a kapitányság előtt. Szemökbe megmonták a panaszosok a vén Ábrahámnak mindazt, amit bejelentettek, de bizonyítani semmit se tudtak. A boszorkányos öreg Ábrahám egyre nevetett s mindenre azt válaszolta hogy egy szó se igaz. Maga se tudja, hogy miért hívják őtet meg az anyjukját boszorkánynak. Ugy fogták rá ezt a csufnevet, ha valami bűn történik: mindjárt őket veszik elő. Hiába ígérte a kapitány meggyőzni a panaszosokat, hogy boszorkányság nem létezik, hogy abban az időben, mikor a gyerekek elhaltak, a roncsoló torok lob erősen uralkodott a tanyákon, s ez a betegség vitte el őket is. Kis András és felesége csak megmaradtak panaszuk mellett s azzal távoztak, hogy tanukat hoznak és följebb viszik ügyüket, akár a királyig is.

— *Szolokon* a mult szerdán egyik tutajos oláh szája lőtte a másikat. Szája ugyanis tátva volt a tutajosnak, midőn a revolver elsült pajtása kezében s nyelvé és szája padlását erősen horzsolván, eltűnt a golyó

ugy, hogy sehol nem leltek az orvosok. A tutajosnak pedig, ki a lövést elszenvette, egy izma sem rándult meg haem elővette ujnyi rövidszaru pipáját, rágyújtott s ugyanaz nap 8 messzely pálínkát vágott be szemtanuk előadása szerint. A tutajos tán hibás nyelvű marad, de sem ágyban nem fekszik, sem orvos nem kell neki, csak pipa és pálnka.

### Vegyes hírek.

— Leugrott a toronyból. Roppant izgatottságban tartja Eger városát egy szép fiatal asszony öngyilkossága. Pár nap előtt érkezett Egerbe Besze Antal budapesti ügyvéd nejje látogatóban nővérehez. egy oda való ügyvéd nejéhez. A fiatal elegans asszony életvidor volt, senki sem képzelte, hogy a legszörnyűbb tett érlelődik benne. Hétfőn a lyezeum csillagvizsgáló tornyához ment s kiváncsi volt, hogy milyen a kilátás onnan. Fel is haladt; a kalauz megmutatta az utat. Beszéné a tetőre érkezvén, mindent megtekintett, körüljárt, gyönyörködött mindenben, a mit látott s aztán darab idő múlva teljesen megelégtelve az élvezetet, haza ment nővérehez. Ekkor még senki nem is sejtette a közel jövőt, ki is gondolhattott volna rosszat, hisz a nőnek jól meate dolga, alig öt hónapos házas volt, szerelem vezette az oltárhoz. Nővére még egy bánatos vonást sem vett észre a szép arcon. Hozzá még látogatába jött a fővárosból, nővérehez kivel a legbizalmasabb, legszeretőbb viszonyban volt. Másnap ismét a lyezeumhoz ment és kérte a szolgát, hogy felakarna menni a csillagvizsgálóba, mert ritka becses aranyfübelevőjét elvesztette tegnap és megakarja keresni. Kérte azután a kalauzt, hogy csak végezze dolgát, felmegy ő egyedül is, mert már tudja az utat. Az ember hagyta a sötét barna, elegánsan öltözött szép asszonyt egyedül s várta, hogy majd, ha megtalálta a becses fübelevőt, rögtön visszatér. Az asszony felment a magasba, egy párszor körültekintett, azután befogta szemét és levette magát a hatvan méternyi magasságból a földre. Hamarabb visszatért, mint a szegény kalauz gondolta, s borzasztóbb módon, mint valaki csak sejtethet. Az emberek összefutottak s látták a szerencsétlen nőt véreben. Az utolsó utra még finom keztyűt is húzott. Ez szét meg szét volt repedezve, agya szétlecsesant, finom kis keze összetördelődött, nagy szeme kiugrott uregéből. Megdöbbenő látvány volt. A ki látta, nem álhatta meg, hogy könnyet ne ejtsen az alig 25 éves nő holtteste mellett, mely pár perczel előbb még virult, mint az élet és most egy roncsolt hus és csontföveg volt. Testhez álló, finom szabásu ruhája itt-ott felrepedezett, karjainak csontjai látszóttak ki. Kórházba szállították a holttestet, nővéreinek pedig kimelettél adták tudtára. A férjét, ki mitől sem tartva, barátai körében volt, táviratilag értesítették a katasztrófáról, melylyel a reá nézve oly becses nő élete végződött.

— Ezentul szabadon nősülhetnek az éltők 18-ik évét betöltött ifjak, kik még nem léptek a hadköteles sorba. Eddig ehhez miniszteri engedély kellett.

— (A régi) 100 frtos bankjegy elfogadhatóságának határidejére nézve a pénzügyminiszter körrendeletileg tudatja, hogy azok a pénzügyi hatóságok és hivatalok által ez évi október hó végeig elfogadhatnak, onnan azonban a forgalomba többé vissza nem kerülnek.

— (Uj egy forintos államjegyek) fognak f. év sept. 1-jével forgalomba hozatni.

— A franczia dúsgazdagság minden irányban életjelt

ad. Párisban a gazdagok kutyáikat fényes öltözékekkel s pazar fényel tolettirozzak, sőt már cipőkkel is ellátják. E lábbeli a legfinomabb szarvasbőrből készül.

— Borotva párbaj hőgyek között. Shoddi Jeremia és Lespel Paula néger nők szerelmi féltékenységből párbajra keltek; a kijelölt erdőben eles borotvával vívtak meg, egymást összevissza szurkálták és vagdalták s nagy vérvesztés miatt összeroskadtak és eszméletlenül találtak meg a földön; életkhöz sok a remény.

— Dombóváron a horvát vasuti munkások összeveszttek az ottani legényekkel és sokat megsebesítettek, mire a néptömeg megtámadta a horvátokat. Tízet agyonverték, kilencz egy faépületbe menekült, mely meggyújtott, s bennégtek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZIVOSBÉLA

### Hirdetés.

Néhai Pollák Emánuel hagyatékához tartozó Piti István féle 50 hold bérleten levő ez idej buza és zab továbbá Mucsiháti saját földjén mintegy 8 holdnyi buza és árpa termés, nemkülönbén a III t. 141 sz. ház udvarán levő épületfa és koscsik f. hó 31-én reogeli 9 órakor a ház udvarán tartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Dr. SCHESINGER KÁROLY  
néhai Pollák Emánuel hagyatékának gondnoka.

1638

1882

### Árverési hirdetemény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Sarkadi Nagy Teréz Németh Lajosné örökösei tulajdonához tartozó s a szentesi 3370 és 13209 számú telekjelnyvbé jegyzett 50 <sup>798</sup>/<sub>1600</sub> hold belső ecseri tanya a rajta lévő épületekkel; ott mellette lévő s a szarvasi országot által elválasztott 31 <sup>1000</sup>/<sub>1600</sub> hold külső ecseri legelő; továbbá 1038 [ ] öl nagyhegyi szőlő. 3 <sup>847</sup>/<sub>1600</sub> hold és 2 <sup>544</sup>/<sub>1600</sub> hold bökényi ártér, a városház udvarán folyó évi augusztus 14-én, szükség esetén augusztus 21-ik napján mindenkor délelőtt 9 órakor megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőknek elfognak adatni.

Az árverési feltételek az árvaszéki irodában naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város Árvaszéke 1882 Julius 21-én tartott üléséből.

Weisz Ede  
h. elnök.

## HIRDETÉSEK.

### Hirdetés.

Grünwald József italméresi jögbőlő tudatja a tisztelt lakossággal, hogy a kispiacon 316 sz. a. házánál lévő italméresi helyiségben következő árak mellett kitünő italokat lehet kapni.

*Pálinkák:* gabona pálnka literje 20, 24 és 30 kr, seprő vagy törköly pálnka 50, valódi szirmiai szilvórium 50 kr, belföldi rum és rostopsin 50, megygyeszsz 60, valódi jamaikai thea rum 1 ft 60 kr. spiritus 50, legfinomabb spiritus asztalosoknak 55 kr.

*Borok:* kitünő fehér csongrádi bor literje 24 kr 1878-ik évi érmelléki fehér 30, 1878-ik évi érmelléki bakator 50, 1876 szekszárdi vörös 40.

Nagyobb mértékben venni szándékozók tetemesb ár-engedményben részesülnek; becses pártfogásukat kéri

Grünwald József.

### Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy fiatal cser-, tölgy-, kőrös-, szil- és gyeryánfából vegyesen összeállított

## TÚZIFAM MEGÉRKEZETT

és a szentesi Tiszaparton van eladásra kirakva.

Venni szándékozók tisztai csőszűmhöz, Dósai Ignáchoz fordulni sziveskedjenek, a kínál a fizetések is teljesíthetők.

Az eddigi téglaegetési rendszerem megváltoztatása által ama kellemes helyzetbe jutottam, hogy igen kitünő jarda-, kút-, első és másodrendű fa., valamint kocka- és hatszög alakú (kövezet, pflaszter) téglákat gyárthatok. Mindezen téglá nemekből nagyobb mennyiség vanak itteni gyártelepem eladók.

Mindenemű épület és bogránrfa, valamint F Ű T Ó és

## KOVÁCS-SZÉNRAKTÁRAM

dúsán lévén felszerelve, azoknak kifogástalan minőségét és jutányos árait bátor vagyok ajánlani  
Szentes, 1882. évi jun. hó.

WEILL SALAMON.